

שפת אמת לפרשת לך לך

ברש"י ומד' למה לא גילה לו מיד כו' פשוט כי זה עצמו בחי' א"י. להבטל בכל החושים והרצונות רק לרצון השי"ת כמ"ש לך לך מארצך כו'. דהיינו כל התדבקות חיצוניות להשליך הכל עבור לראות רצונו ית' ואז נתגלה רצונו להאדם. והכלל כי זה צריך להיות תמיד רצון האדם רק לשמוע ולקבל מה שא"י שאין שיעור לידיעתו ית' כראוי להיות בטל יותר ויותר תמיד. וזהו שמעי בת וראי כו' שתמיד צריך להיות בבחי' ראי' והסתכלות והאזנה לקבל מה שלמעלה מהשגתו ע"י ביטול שכלו וידיעתו עתה:

רמב"ן הקשה שנאמר לך לך בלי שנזכר מקודם חיבתו. ובזה"ק נראה כי זה עצמו השבח ששמע זה המאמר לך לך שנאמר מהשי"ת לכל האנשים תמיד כמ"ש וי לאינן דשינא בחוריהון ואאע"ה שמע וקיבל. וממילא נקרא רק הדיבור אליו כי הלא לא נמצא מיוחד לשמוע. רק הוא אבל בודאי זה השבח בעצמו שהי' מוכן לקבל המאמר:

שפת אמת ספר בראשית - פרשת לך - שנת [תרל"ו]

אתהלך לפני והי' תמים. מה שנקרא תמים ע"י המילה ביאור הענין שיש לאדם שני כחות בעולם הזה ובעולם העליון והיינו כח הנפש בגוף וכח הנשמה שלמעלה שאינו מתפשט בגוף האדם. וכשהאדם זוכה ומקשר עצמו לכח נשמתו נקרא תמים ובא בזכות המילה לכן נקרא ברית שמקשר ומחבר הגוף בהארת נשמתו החופפת על הגוף ובמדרש איתא כי תמה אברהם איך ע"י שיחתך אבר יהי' נקרא תמים. ובאמת ע"י חסרון זה בגוף זוכה אל השלימות כי הגוף הוא בעל חסרון וכדאיתא בזה"ק על פסוק ה' חפץ דכאו החלי שע"י חסרון בגוף זוכה לשלימות של הנשמה. ואיתא בזה"ק בראשית ברית אש פי' שכל הבריאה ע"י התורה ובודאי כח הבריאה שבתורה הוא בהנהגה שלמעלה מהגוף והגשמיות ונקרא אש דת כלומר הנהגה אלקית וע"י התורה יכולין לקשר עוה"ז בכח חיות הקדושה שמשם שורש הכל וזה מה שהתורה מתפארת ואהי' אצלו אמון פי' שבכחה ליישר כל המעשים והברואים ולקשר אותם בכח הפנימי שלמעלה מהטבע שהרי על ידה נברא הכל מאין ליש וזהו בראשית ברית אש והתורה והמילה ענין אחד כמ"ש במדרש ע"פ מגיד דבריו ליעקב כי בלי המילה אין זוכין לתורה ע"ש:

פת אמת ספר בראשית - פרשת לך - שנת [תרמ"ב]

במדרש התהלך לפני והי' תמים כו' א' אם חביבה המילה למה לא ניתנה לאדה"ר כו' א"ל הקב"ה אני שאמרתי לעולמי די כו' ע"ש כי אברהם אע"ה תיקן כל קומתו וכשבא לאותו מקום לא הי' מוצא דרך לתקנו אשר ע"כ צוה השי"ת לבנ"י להסיר הערלה. ובאמת קודם החטא הי' נתקן כל הקומה רק אח"כ כתיב ויעש כתנות עור ממשכא דחויא כידוע ומ"מ יש ג"כ כתנות אור רק שנכסה בעור הזה וביכולת האדם לתקן זה המכסה. רק במקום המילה מוכרחין להסיר הערלה ואז נתגלה האור וזהו פריעה שהוא התגלות הפנימיות כמ"ש במד' וירא ואחר עורי נקפו זאת כו'. ואאע"ה חפץ לתקן כל המכסה כמו שהי' קודם החטא אך לא הי' עוד העת לעבור כל הסט"א עד לעתיד בלע המות לנצח. לכן אמר אני א"ש שאמרתי לעולמי די כמו שפירשנו במ"א כי הבריאה הי' בהרבה צמצומים והי' מתרחב והולך האור עד כי אמר השי"ת די וכמו כן הצדיקים הולכים בכח גבורתם עד כי מן השמים מעכבין אותם. וכן הי' עתה שאמר לו כי יעבור הערלה ולא יתאמץ לתקן עד כי יבוא עתו והבן: